

som Forholdene nu ere ordnede, ikke have nogen Interesse i, at selve Driftsudgifterne formindstes, vilde de derimod faae det efter vort Forslag. Det vilde ialfsald gjøre det muligt, at flere Kunstere, som ellers kunde komme frem og det med saadan Styrke, at Administrationen ikke saa let vilde kunne staae imod, vilde holdes indenfor snevrere Grændser. Disse Driftsudgifter gaae navnlig til Garderobe, Decorationer, Maskineri og mange andre Udgifter ved Scenen, til Belysning, Brændsel osv., Ting, hvorover der føres særligt Regnskab, saa at det ikke vil være vanskeligt at drage dem fra Bruttoindtægten. Vort Beregningsmaade vilde dog maaskee bidrage til efterhaanden at nedsætte denne Post de saakaldte „Udgifter af ubestemt Omfang“, en heel Deel, og i saa Henseende skal jeg gjøre opmærksom paa, at det netop er en Post, mod hvilken der offentlig er fremført ikke saa eller uvæsentlige Anker, idet man har meent, at der paa den uden Skade kunde spares Betydeligt. Men jo mindre disse Driftsudgifter blive, desto større blive Spillepremierne, og desto mindre det Tab, Skuespillerne ville lide ved den foreslaaede Indskrænkning. Det maa dog erindres, at Teuen allerede nu har en Størrelse, som er dobbelt saa stort som dengang, den blev indført, og det, den blev nedsat med, vilde ikke blive Mere end godt en Tjerdedeel. — Forslaget under Nr. 28 gaaer jo ud paa, at sidste Sætning af Post 4 udgaaer, nemlig „Til samme Diemed maa i Theateraisonen gives en Forestilling udenfor det budgetterede Antal“. Dette var at gjentindføre en Skik, som tidligere har været meget almindelig, at der nemlig gives Forestillinger til Fordeel for forskjellige velgjørende Diemed. Disse Forestillinger er man efterhaanden kommen bort fra, fordi man saa, at det var meget vanskeligt at begrænse sig, og at Theatret paa den Maade led et altfor utilbørligt Tab. Det har ogsaa tidligere været Tilfældet, at der paa den Maade har været givet Forestillinger til Fordeel for Enkeltsassen, men de ere inddragne, og der er istedet derfor bevilget en fast Sum af 2,000 Rd. Skulde altsaa Enkeltsassen trænge til større Tilskud, vil det vistnok være det nærturligste og ialfsald i fuldeste Overensstemmelse

med, hvad der hidtil har været antaget som rigtigst, at man bevilgede et fast Tilskud, og derimod ikke saadanne Beneficforestillinger, hvor der desuden kommer forskjellige Spørgsmaal frem, om de skulle have den hele Bruttoindtægt eller blot Nettoindtægten og lignende. Det gjælder som sagt ikke saameget selve Spørgsmaalet, om de skulle have denne Understøttelse eller ikke, som Ansøget om ikke paany at komme ind paa en Bet, som vi allerede have forladt. Det er jo ganske vist bekjendt, at der idetmindste i de sidste Par Aar har været givet et Par Forestillinger til Fordeel for Enkeltsassen, men jeg veed ikke ret, hvorledes det er gaaet til. Jeg har ikke fundet nogen Bemyndigelse for Regjeringen til at kunne gjøre det; men derimod veed jeg, at de 2,000 Rd., som bevilges, staae opførte i Theatrets Regnskab som Godtgjørelse til Theatrets Enkeltsasse i Anledning af inddragne Beneficforestillinger. — Forslaget under Nr. 29 gaaer blot ud paa, at „12,500“ nedsættes til „12,420“. Det er Erstatningen for Sædtillæget, og Grunden til Forslaget er blot den, at de 12,420 Rd. er det, som Commissionen har anført. Det ærede Medlem fra Nørresundby (Zahle) sagde vel, at Ministeriet nu satte det til 12,500 Rd., men vi have dog ikke seet nogen Grund dertil, og have derfor stillet vort Forslag; saa vil jo den ærede Minister kunne give Dplysning, om der er nogen Grund til at forhøje det til 12,500 Rd. Det er en Selvefølge, at vi da ikke ville fastholde vort Forslag. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som nu er kommet op, om hvorvidt vi kunne fastsætte Summen til et saadant Beløb, medens den efter den almindelige Lønningslov skulde være meget større, maa jeg slutte mig til det ærede Medlem fra Nørresundby. Det har overrasket mig, at Ministeriet har ladet det komme til den Modsetning med den almindelige Lønningslov, der synes at være; men det forekommer mig, at, naar her bliver givet og stadfæstet en Lov, som Finantsloven jo dog er, og Forholdet derved fastslaaes i en afvigende Retning, maa den som den sidste staae ved Magt, uanset hvad der staaer i en anden Lov. — Dernæst have vi foreslaaet, at den Bestemmelse skulde udgaae, at Theatret